

It is of course possible that the **uel-* seen in the divine names and also in the Lithuanian terms for souls of the dead is ultimately to be connected with **uelH-* 'lacerate, injure' or the root 'to rule' (but surely not with both). But in order to do this we would first need a precise account of the semantics and structural formation rules of the suffixes in *-s-*, *-n-*, etc. I do not see that the material presently available permits this.

SMULKMENOS

XXIII

K. Būga dar 1912 m. atkreipė kalbininkų dėmesį, kad *pėlūs* 'pelai' Daukšos postilėje buvo moteriškosios giminės daiktavardis¹, plg. i. pl. *tomis pėlumis* 86₁₇. Kartu jis nurodė, jog dabartinėse tarmėse, kurios išlaikė senąsias *u* kamieno daugiskaitos formas, *pėlūs* jau yra tapęs vyriškosios giminės žodžiu. J. Kazlauskas taip pat tvirtino, kad dabartinėse tarmėse *u* kamieno moteriškosios giminės daiktavardžiai yra visai išnykę, kad senuosiuose raštuose vienintelis toks esąs užfiksuotas *pėlūs*². Tačiau iš tikrųjų, pasirodo, šis daiktavardis dar ir dabar rytų aukštaičių panevėžiškių tarmės plote vienur kitur tebėra moteriškosios giminės. Taip man prieš 15 metų yra teigę studentai, kilę iš Ramygalos apylinkių. Kad Žeimėlio šnektose (Pakruojo raj.) *pėlūs* tebėra moteriškosios giminės daiktavardis, ne kartą yra tvirtinęs geriausias šios šnektos žinovas mokytojas J. Šliavas.

Z. Zinkevičius

¹ К. Буга, *Lituanica* — ИОРЯС XVII 1 36 (=RR I 371).

² J. Kazlauskas, *Lietuvių kalbos istorinė gramatika*, Vilnius, 1968, 138, 218.